

Vzgr Rb Amsterdam, 12 februari 2009, Cassina v Baraka

DeLC2 van Le Corbusier

AUTEURSRECHT

Inbreuk aangenomen

- [Baraka heeft haar betwisting dat sprake is van een auteursrechtinbreuk op het LC2 meubelstuk van Le Corbusier evenwel onvoldoende toegelicht.](#)

Baraka is - tegenover de gemotiveerde stellingen van Cassina - niet specifiek ingegaan op de (volgens haar aanwezige) afwijkende kenmerken van de in haar showroom gesignaleerde en te koop aangeboden meubelstukken. Zij heeft meer in zijn algemeenheid aangevoerd dat haar banken bredere leuning hadden, een andere maatvoering kussens, geen losse kussens en andere buizen, maar dit blijkt niet uit de door Cassina overgelegde foto's en is verder ook niet te verifiëren, omdat Baraka geen foto's of specificaties heeft overgelegd van haar meubelstukken en zegt deze niet meer in haar bezit te hebben, zodat zij ook geen exemplaar ter vergelijking mee naar de zitting heeft genomen.

PROCESRECHT

Geen voorschot schadevergoeding

[Voorhands is niet gebleken dat door Baraka daadwerkelijk inbreukmakende modellen heeft verkocht, laat staan dat het om een dusdanig aantal gaat dat Cassina een zodanig spoedeisend belang bij haar vordering tot winstafdracht heeft, dat een bodemprocedure niet kan worden afgewacht.](#)

Matiging proceskosten van €5.987 naar €4.000

- [In dit geval bestaat er evenwel aanleiding de door Baraka te betalen proceskosten te matigen. In totaal is immers bijna 34 uur gedeclareerd door drie verschillende advocaten, terwijl de noodzaak hiervoor niet is gebleken en Baraka terecht heeft gesteld dat voor een grote partij als Cassina, die meerdere inbreukprocedures over - onder andere - de LC2 heeft gevoerd, de inhoud van de in deze procedure gestuurde sommatiebrieven en van de dagvaarding grotendeels standaard zal zijn.](#)

Cassina heeft veroordeling van Baraka in de volledige proceskosten ex artikel 1019h Rv gevorderd en specificaties overgelegd over de periode van 22 juli 2008 tot en met 9 januari 2009 en over de periode vanaf 9 januari 2009, waarbij de kosten van het honorarium respectievelijk zijn vastgesteld op € 4.255,00 en € 1.732,- exclusief BTW, derhalve samen € 5.987,- exclusief BTW. Het betreft in dit geval een eenvoudige kort geding procedure, waarvoor het maximale geïndiceerde tarief volgens de Indicatietarieven in IE-zaken € 6.000,- bedraagt. In dit geval bestaat er evenwel aanleiding de door Baraka te betalen proceskosten te matigen. In totaal is immers bijna 34 uur gedeclareerd door drie verschillende advocaten, terwijl de noodzaak hiervoor niet is gebleken en Baraka terecht heeft gesteld dat voor een grote partij als Cassina, die meerdere inbreukprocedures over - onder andere - de LC2 heeft gevoerd, de inhoud van de in deze procedure gestuurde sommatiebrieven en van de dagvaarding grotendeels standaard zal zijn. Daarbij is de showroom van Baraka, zoals ter zitting is gebleken, in de directe nabijheid van het kantoor van de advocaten van Cassina, zodat zij na het sturen van de sommaties gemakkelijk zelf polshoogte hadden kunnen nemen, toen een reactie uitbleef. De proceskosten zullen daarom in redelijkheid worden vastgesteld op €4.000,- exclusief BTW, te vermeerderen met een bedrag van €254,- aan griffiegeld en €85,44 aan explootkosten.

Vindplaatsen:

Vzgr Rb Amsterdam, 12 februari 2009

(W. Tonkens - Gerkema)

Sector civiel recht, voorzieningenrechter

Zaaknummer / rolnummer: 415643/ KG ZA 08-2446

Vonnis in kort geding van 12 februari 2009

in de zaak van

de vennootschap naar het recht van Italië, CASSINA S.P.A., gevestigd te Meda, Italië,

eiseres,

advocaat mr. N.D.R. Nefkens te Amsterdam,

tegen

de besloten vennootschap met beperkte aansprakelijkheid BARAKA B.V., gevestigd te Amsterdam,

gedaagde,

in persoon verschenen.

Partijen zullen hierna Cassina en Baraka worden genoemd.

1. De procedure

Ter terechtzitting van 30 januari 2009 heeft Cassina gesteld en gevorderd overeenkomstig de in fotokopie aan dit vonnis gehechte dagvaarding en akte van eiswijziging. Baraka heeft verweer gevoerd met conclusie tot weigering van de gevraagde voorziening. Beide partijen hebben producties en pleitnota's in het geding gebracht. Na verder debat hebben partijen verzocht vonnis te wijzen. Aan de zijde van Cassina waren ter zitting aanwezig mr. AK. Claassen en mr. N.D.R. Nefkens en aan de zijde van Baraka was aanwezig [X], directeur/aandeelhouder van Baraka.

2. De feiten

2.1. Cassina is een meubelfabrikante die haar modellen wereldwijd verkoopt, onder meer in Nederland. Onderdeel van haar meubelcollectie vormen de meubelmodellen die aan het begin van de vorige eeuw zijn ontworpen door Edouard Jeanneret ('Le Corbusier'), Charlotte Perriand en Pierre Jeanneret (gezamenlijk ook te noemen 'Le Corbusier'), waaronder de meubelstukken aangeduid als 'LC1' en 'LC2'.

DeLC2 van Le Corbusier

2.2. De auteursrechthebbers op deze ontwerpen van Le Corbusier zijn de rechtspersoon naar Frans recht La Fondation Le Corbusier en de erfgenamen Pernette Perriand-Barsac en Jacqueline Vauthier-Jeanneret (verder gezamenlijk ook te noemen de rechthebbers). Aan Cassina is door middel van een licentie het (exclusieve) recht verstrekt de modellen te fabriceren en te verkopen. Aan Cassina is een volmacht verleend om in eigen naam, zonder tussenkomst van de auteursrechthebbers, in rechte op te treden tegen inbreuken op deze rechten.

2.3. Baraka is volgens het register van de Kamer van Koophandel een groothandel in bijoutherieën. Zij heeft een showroom aan de Muiderstraat 21 te Amsterdam. Sinds enige maanden verkoopt zij ook meubelen en stelt deze tentoon in haar showroom.

2.4. Tijdens een bezoek van de advocaat van Cassina aan de showroom van Baraka op 9 juni 2008 heeft deze (onder meer) de volgende foto's gemaakt van de daar tentoongestelde meubelen:

2.5. Bij brief van 5 augustus 2008 is namens Cassina aan Baraka geschreven dat er door het tentoonstellen en ter verkoop aanbieden van die meubelstukken volgens Cassina sprake is van een inbreuk op het op deze modellen rustende auteursrecht en is Baraka gesommeerd het inbreukmakende handelen te staken en gestaakt te houden, de (bijgevoegde) onthoudingsverklaring te ondertekenen, opgave te doen van de verkochte en/of geleverde verveelvoudigingen, van de namen en adressen van de afnemers en de fabrikant en van de door haar genoten bruto en netto winst. Op 15 augustus 2008 is Baraka daartoe nogmaals gesommeerd.

3. Het geschil

3.1. Cassina vordert - samengevat - na eisverandering Baraka te veroordelen om:

A) op straffe van een dwangsom met onmiddellijke ingang iedere inbreuk op de auteursrechten van Cassina, in het bijzonder die op de het meubelmodel Le2 (1-zits, 2-zits en 3-zits), te staken en gestaakt te houden, dan wel ieder onrechtmatig handelen jegens Cassina te staken en gestaakt te houden;

B) op straffe van een dwangsom binnen veertien dagen na dit vonnis aan mr. Nefkens, een schriftelijke door een accountant gecontroleerde en gewaarmerkte opgave te verstrekken, betrekking hebbende op de Nederlandse markt, van de in de dagvaarding opgesomde gegevens, waaronder het aantal ingekochte en verkochte inbreukmakende modellen, de hierop gemaakte bruto en netto winst, de namen van fabrikanten, importeurs en afnemers (niet zijnde particulieren) en de bestaande voorraad, prijslijsten en promotiemateriaal;

C) op straffe van een dwangsom binnen veertien dagen na dit vonnis alle inbreukmakende meubelmodellen terug te halen bij de afnemers in Nederland, niet zijnde particulieren, en aan Cassina af te staan ter vernietiging op kosten van Baraka;

D) op straffe van een dwangsom binnen veertien dagen na dit vonnis afgifte te doen van de in Nederland aanwezige voorraad van brochures, prijslijsten en/of ander promotiemateriaal waarmee de meubelmodellen aangeboden worden en daarvan afgifte te doen ter vernietiging op kosten van Baraka;

E) binnen veertien dagen na datum van opgave haar winst aan Cassina af te dragen;

F) de termijn voor het instellen van de eis in hoofdzaak te bepalen op zes maanden na de datum van dit vonnis.

G) de kosten van deze procedure in de zin van artikel 1019h Rv te betalen.

3.2. Cassina stelt daartoe, kort weergegeven, dat de door Baraka in haar showroom aangeboden meubelen (de 1-zits, 2-zits en 3-zits banken) nagenoeg identiek zijn aan, dan wel grote gelijkenis vertonen met de Le2 meubelstukken van Le Corbusier, en daarmee inbreuk maken op de hierop rustende auteursrechten. De auteursrechtelijk beschermde trekken van de LC2 keren op herkenbare wijze terug in de meubelstukken van Baraka en wekken een overeenstemmende totaalindruk. Gewezen wordt daarbij op de kubistische vormgeving, de losse kussens, de horizontale chromen band die loopt onder de zijkussens en het chromen frame dat de bank en stoel omsluit. Het enige in het oog springende verschil tussen beide modellen is dat het frame bij de meubelmodellen van Baraka bestaat uit drie horizontale lagen boven elkaar, terwijl dit bij de originele LC2 bestaat uit twee horizontale lagen. Dat doet aan de overeenstemmende totaalindruk niet af. Bovendien verkoopt Baraka deze banken voor een veel lagere prijs dan de prijs voor de originele Le Corbusier meubelstukken, namelijk respectievelijk € 650,- voor een 1-zits bank, €850,- voor een 2-zits bank en €1150,- voor een 3-zits bank, terwijl de originele meubelstukken worden verkocht voor prijzen vanaf respectievelijk € 2.630,-, € 3.900,- en €5.375,-. De inbreukmakende meubelen zijn in verschillende kleuren leverbaar, uitgevoerd in kunstleder of leder. De aanwezige verkoper heeft tegen de advocaat van Cassina gezegd dat de meubelen afkomstig zijn uit China. Er staat geen merknaam op de meubelen. Cassina heeft een spoedeisend belang bij haar vorderingen, omdat zij materiële en immateriële schade lijdt door de auteursrechtinbreuken. De schade bestaat enerzijds uit gederfde winst en buitengerechtigde en proceskosten, en anderzijds uit waardevermindering van het auteursrecht en afbreuk aan de exclusiviteit van de producten. Zij heeft verder spoedeisend belang deze schade zo veel mogelijk te beperken.

3.3. Baraka voert verweer, daartoe samengevat stellen de dat zij na ontvangst van de sommatiebrief van 5 augustus 2008 met foto's haar personeel de opdracht heeft gegeven alle vergelijkbare meubelstukken uit de winkel te verwijderen. Deze verwijdering moet volgens Baraka evenwel niet gezien worden als een erkenning van de gestelde auteursrechtinbreuk, want daarvan is volgens haar geen sprake. De meubelen vertonen onvoldoende gelijkenis. Daarvoor verwijst Baraka naar de [uitspraak van het Gerechtshof Den Haag van 24 augustus 2006 in een procedure tussen Cassina en Seats and Sofas](#). Van de in de winkel aanwezige meubelstukken was er per model maar één ingekocht, dus Baraka wilde hierover niet de strijd aangaan met een veel kapitaalcrachtiger onderneming als Cassina. Baraka is een professionele partij op het gebied van bijoutherieën, maar dit was de eerste keer dat zij meubels had ingekocht. Van de ter discussie staande meubelen is er overigens niet één verkocht. De onthoudingsverklaring heeft zij niet ondertekend, omdat deze volgens Baraka allerlei wurgbepalingen bevatte en een

erkenning van de stellingen van Cassina. De eisen uit de sommatiebrief kwamen Baraka buitensporig voor, zodat zij daar verder niet op in is gegaan. De verwijderde meubels hebben gedurende enige maanden opgeslagen gestaan. Na nooit meer iets gehoord te hebben van Cassina zijn de meubels weggegeven aan een bevriende relatie. Baraka was dan ook verbaasd enkele maanden later te horen dat er toch een kort geding zou worden gevoerd en betwist het spoedeisende belang van Cassina. Baraka heeft ten slotte betwist dat Cassina op enige wijze schade heeft ondervonden van haar handelen. Er is niets verkocht van de ter discussie staande meubelen, dus er is ook geen winst gemaakt door Baraka of imago- of reputatieschade geleden en/of winst gederfd door Cassina. De door Cassina opgevoerde buitengerechtigde en proceskosten acht zij buitensporig en onwaarschijnlijk. Blijkens enkele beschrijvingen in de dagvaarding gaat het om een standaarddagvaarding en ook de sommatiebrief is vermoedelijk identiek aan eerder gestuurde sommaties aan andere ondernemingen.

4. De beoordeling

4.1. Voorop gesteld wordt dat bij een (beweerde) inbreuk op een IE-recht het spoedeisende belang in die zin is gegeven, dat iedere dag dat de inbreuk voortduurt tot (meer) schade aan de zijde van de rechthebbenden kan leiden.

4.2. De voorzieningenrechter van deze rechtbank is bevoegd van dit geschil kennis te nemen, nu Baraka gevestigd is in Amsterdam,

4.3. Voor toewijzing van de vorderingen van Cassina in kort geding dient - om te beginnen - voorshands aannemelijk te zijn dat in een bodemprocedure zal worden geoordeeld dat er sprake is van een inbreuk op de auteursrechten van de rechthebbenden door Baraka. Door Cassina is gesteld dat het meubelstuk de Le2 van Le Corbusier een auteursrechtelijk beschermd werk in de zin van de Auteurswet is, omdat deze een eigen, oorspronkelijk karakter bezit alsmede het persoonlijke stempel van de makers draagt. Door Baraka is dit niet betwist. Baraka betwist wel dat zij inbreuk op het op de LC2 rustende auteursrecht heeft gemaakt door in haar showroom de modellen ter verkoop aan te bieden, die door de advocaat van Cassina zijn gefotografeerd.

4.4. Volgens Baraka waren de door haar aangeboden meubelstukken totaal afwijkend van de LC2. Niet iedere stoel met kussens en buizen maakt volgens haar inbreuk op de Le2. Baraka heeft onder meer verwezen naar [voornoemde uitspraak van het gerechtshof te Den Haag van 24 augustus 2006 van Cassina tegen Seats and Sofas](#). Wanneer er duidelijke afwijkingen bestaan tussen de modellen is moeilijk bepaalbaar of sprake is van een auteursrechtinbreuk, aldus Baraka.

4.5. Baraka heeft haar betwisting dat sprake is van een auteursrechtinbreuk op het LC2 meubelstuk van Le Corbusier evenwel onvoldoende toegelicht. Baraka is - tegenover de gemotiveerde stellingen van Cassina - niet specifiek ingegaan op de (volgens haar aanwezige) afwijkende kenmerken van de in haar showroom gesignaleerde en te koop aangeboden meubelstukken. Zij heeft meer in zijn algemeenheid aangevoerd dat

haar banken bredere leuninggen hadden, een andere maatvoering kussens, geen losse kussens en andere buizen, maar dit blijkt niet uit de door Cassina overgelegde foto's en is verder ook niet te verifiëren, omdat Barska geen foto's of specificaties heeft overgelegd van haar meubelstukken en zegt deze niet meer in haar bezit te hebben, zodat zij ook geen exemplaar ter vergelijking mee naar de zitting heeft genomen.

4.6. Nu Cassina wel foto's heeft overgelegd van zowel de door Baraka aangeboden meubelstukken als de originele LC2, en bovendien het originele Le2 (1-zits) model van Le Corbusier heeft meegenomen naar de zitting, kan voor de bepaling of er sprake is van overname van de auteursrechtelijk beschermde trekken van de LC2 en van een overeenstemmende totaalafdruk in dit kort geding alleen daar op worden afgegaan. Gelet op deze stukken wordt er voorshands van uitgegaan dat hiervan inderdaad sprake is. De totaalindruk van de meubels van Baraka op de foto's stemt overeen met de Le2 1-,2-, en 3-zitsbanken en er zijn blijkens de foto's duidelijk kenmerkende auteursrechtelijke trekken van de LC2 modellen overgenomen. Anders dan in de door Baraka [aangehaalde zaak tegen Seats and Sofas](#) hebben de meubelstukken van Baraka wel een gelijke hoogte van de zij- en rugkussens en ook hebben deze kussens eenzelfde dikte, waardoor zij ook de vorm van een kubus hebben die kenmerkend is voor de LC2. Op de bij Baraka gemaakte foto's is eenzelfde metalen rand te zien aan de onderzijde van de kussens als aanwezig bij de LC2. Verder bezitten de meubels van Baraka ook het karakteristieke stalen buizenframe, bestaande uit horizontale en verticale buizen, aan de buitenzijde van de kussens. De buizen aan de achterzijde van de meubelstukken van Baraka lopen evenals die bij de LC2 horizontaal. Dat dit bij de meubels van Baraka drie buizen zijn en bij de Le2 twee; en dat er bij de meubels van Baraka twee extra verticale buizen zijn toegevoegd aan de achterzijde (die bij de LC2 alleen aan de voorzijde te zien zijn) doet er niet aan af dat de totaalindruk van de meubelstukken overeenstemt. Daarmee is voorshands voldoende gebleken dat de door Baraka in haar winkel tentoongestelde meubelstukken inbreuk maken op de op de LC2 rustende auteursrechten. Dat er volgens Baraka geen enkel exemplaar is verkocht, doet er niet aan af dat Baraka in strijd heeft gehandeld met de auteursrechten van de rechthebbenden door deze meubelstukken in Nederland in het verkeer te brengen en in haar winkel te koop aan te bieden.

4.7. Gelet op het voorgaande kunnen de vorderingen van Cassina die ertoe strekken (verdere) inbreuken te staken en de door haar geleden schade vast te kunnen stellen worden toegewezen zoals na te melden, waarbij nog wel het volgende wordt overwogen.

4.8. Cassina vordert van Baraka de inbreuken te staken en openheid van zaken te geven. Baraka heeft als verweer daartegen aangevoerd dat zij de in de sommatiebrief omschreven meubelen uit haar winkel heeft verwijderd, geen enkel exemplaar heeft verkocht en de showmodellen heeft weggegeven aan een bevriende relatie. Zij heeft echter geen gespecificeerde opgave en/of bewijsstukken daarvan verstrekt aan Cas-

sina en evenmin toegezegd dat zij zich in de toekomst zal onthouden van inbreuken. Daarom is het opleggen van een inbreukverbod voor de toekomst gerechtvaardigd en heeft Cassina er recht op dat Baraka opening van zaken geeft aan Cassina. En omdat niet is komen vast te staan dat Baraka zich heeft beperkt tot een eenmalige aankoop van één 1-zits, 2-zits en 3-zitsbank betreft de opening van zaken: de fabrikant, leverancier, het aantal ingekochte en (eventueel) verkochte modellen alsmede de hiervoor betaalde en (eventueel) omvragen prijzen. Voor zover uit die informatie zal blijken dat er nog een bestaande voorraad inbreukmakende meubelstukken is, wordt Baraka tevens veroordeeld die af te geven. De vordering Baraka te veroordelen alle inbreukmakende meubelstukken terug te halen bij niet-particuliere afnemers wordt slechts toegewezen, voorzover uit de opgave van Baraka zal blijken dat sprake is van niet-particuliere afnemers van de meubelen. Aangezien Baraka ter zitting heeft verklaard dat de meubelstukken die in de winkel stonden zijn weggegeven aan een bevriende relatie en niet is gesteld of gebleken dat deze niet kunnen worden teruggehaald, wordt Baraka ook veroordeeld deze meubelstukken terug te vorderen en ter vernietiging op kosten van Baraka aan Cassina af te staan. De kosten van de aan Baraka in rekening te brengen vernietiging mogen daarbij niet hoger zijn dan de (door Baraka opgegeven) inkooprijzen van het betreffende meubelstuk.

4.9. Cassina heeft verder afdracht van de door Baraka gemaakte winst gevorderd, een en ander na opgave door Baraka van de hoogte van deze winst. Deze gevorderde voorziening strekt tot betaling van een, op dit moment nog niet te bepalen, geldsom. Voor toewijzing van een vordering tot betaling van een geldsom in kort geding is slechts dan plaats, als het bestaan en de omvang van de vordering in voldoende mate aannemelijk zijn, terwijl voorts uit hoofde van onverwijld spoed een onmiddellijke voorziening vereist is en het risico van onmogelijkheid van terugbetaling - bij afweging van de belangen van partijen - aan toewijzing niet in de weg staat. De vordering van Cassina voldoet niet aan dit criterium nu zij haar spoedeisende belang bij toewijzing van deze vordering in kort geding onvoldoende aannemelijk heeft gemaakt. Voorshands is niet gebleken dat door Baraka daadwerkelijk inbreukmakende modellen heeft verkocht, laat staan dat het om een dusdanig aantal gaat dat Cassina een zodanig spoedeisend belang bij haar vordering tot winstafdracht heeft, dat een bodemprocedure niet kan worden afgewacht. Eerst zal de opgave van Baraka dienen te worden afgewacht. Cassina is verder ter zitting nog ingegaan op de berekeningswijze van de door haar geleden schade, Nu zij in dit kort geding na haar wijziging van eis haar vordering heeft beperkt tot de vordering tot winstafdracht, behoeft dit punt geen bespreking meer.

4.10. Baraka zal als de grotendeels in het ongelijk gestelde partij in de proceskosten worden veroordeeld. Cassina heeft veroordeling van Baraka in de volledige proceskosten ex artikel 1019h Rv gevorderd en specificaties overgelegd over de periode van 22 juli 2008 tot en met 9 januari 2009 en over de periode vanaf 9 janua-

ri 2009, waarbij de kosten van het honorarium respectievelijk zijn vastgesteld op € 4.255,00 en € 1.732,- exclusief BTW, derhalve samen € 5.987,- exclusief BTW. Het betreft in dit geval een eenvoudige kort geding procedure, waarvoor het maximale geïndiceerde tarief volgens de Indicatie tarieven in IE-zaken € 6.000,- bedraagt. In dit geval bestaat er evenwel aanleiding de door Baraka te betalen proceskosten te matigen. In totaal is immers bijna 34 uur gedeclareerd door drie verschillende advocaten, terwijl de noodzaak hiervoor niet is gebleken en Baraka terecht heeft gesteld dat voor een grote partij als Cassina, die meerdere inbreukprocedures over - onder andere - de LC2 heeft gevoerd, de inhoud van de in deze procedure gestuurde sommatiebrieven en van de dagvaarding grotendeels standaard zal zijn. Daarbij is de showroom van Baraka, zoals ter zitting is gebleken, in de directe nabijheid van het kantoor van de advocaten van Cassina, zodat zij na het sturen van de sommaties gemakkelijk zelf polshoogte hadden kunnen nemen, toen een reactie uitbleef. De proceskosten zullen daarom in redelijkheid worden vastgesteld op € 4.000,- exclusief BTW, te vermeerderen met een bedrag van € 254,- aan griffiegeld en € 85,44 aan exploitkosten.

5. De beslissing

De voorzieningenrechter

5.1. veroordeelt Baraka om na betekening van dit vonnis iedere inbreuk op de auteursrechten van de rechthebbenden, in het bijzonder iedere inbreuk op hun auteursrechten op de Le2 meubelstukken, te staken en gestaakt te houden, en verbiedt Baraka in het bijzonder om inbreukmakende meubelstukken:

- openbaar te maken;
- te verveelvoudigen;
- te (laten) fabriceren;
- te (laten) aanbieden in brochures en/of digitale advertenties en/of op een website die vrij toegankelijk is voor het Nederlands publiek. dan wel op een andere wijze inbreukmakende meubelstukken te (laten) aanbieden en/of tentoon te (laten) stellen;
- op voorraad te (laten) houden;
- te (laten) verkopen;
- te (laten) leveren;
- in Nederland te (laten) importeren;
- naar Nederland te (laten) exporteren;
- te (laten) verhuren;
- te (laten) lenen;
- in het verkeer te (laten) brengen;

5.2. bepaalt dat Baraka wanneer zij in strijd handelt met het onder 5.1 bepaalde een aan Cassina te betalen dwangsom verbeurt van € 2.500,- per overtreding alsmede van € 2.500,- voor iedere dag dat deze overtreding voortduurt, met een maximum van € 100.000,-;

5.3. veroordeelt Baraka om binnen een maand na betekening van dit vonnis aan mr. N.D.R. Nefkens te Amsterdam, onder overlegging van kopieën van offertes en/of facturen en/of bankafschriften en/of andere relevante documenten of bescheiden. een schriftelijke, door een registeraccountant gecontroleerde en gewaar-

merkte opgave te verstrekken betrekking hebbende op de Nederlandse markt van:

- a) het aantal door of voor Baraka vervaardigde, ingekochte en verkochte inbreukmakende meubelen,
- b) de kostprijs, de inkoopprijs en de verkoopprijs van de inbreukmakende meubelmodellen, alsmede (voor zover daarvan sprake is) de door Baraka met de verkoop van de inbreukmakende meubelmodellen gemaakte bruto en netto winst;
- c) de namen, adressen, telefoon- en faxnummers, e-mailadressen en websites van (voor zover daarvan sprake is) de afnemers van de inbreukmakende modellen, niet zijnde particulieren;
- d) de namen, adressen, telefoon- en faxnummer(s), web- en e-mailadressen van de fabrikant(en), (mede)importeur(s), tussenperso(n)en, agent(en), en leverancier(s) van de inbreukmakende producten;
- e) de bestaande voorraad inbreukmakende meubelmodellen. brochures, prijslijsten en/of ander promotiemateriaal waarmee de meubelmodellen aangeboden worden. op het moment van de dagvaarding, het vonnis. en de dag der algehele voldoening;

5.4. veroordeelt Baraka om binnen een maand na betekening van dit vonnis de inbreukmakende meubelmodellen die in de showroom van Baraka tentoongesteld stonden (de gefotografeerde 1-zits, 2-zits en 3-zits banken), en - voor zover hiervan sprake blijkt te zijn - de nog op voorraad aanwezige inbreukmakende meubelen alsmede de aan niet-particuliere afnemers afgegeven inbreukmakende meubelen, aan eiseres af te staan ter vernietiging op kosten van Baraka, waarbij deze kosten per meubelstuk de door Baraka opgegeven inkoopprijs niet mogen overstijgen;

5.5. veroordeelt Baraka om binnen veertien dagen na betekening van dit vonnis afgifte aan Cassina te doen van de in Nederland aanwezige voorraad van brochures, prijslijsten en/of ander promotiemateriaal, een en ander voor zover aanwezig, ter vernietiging op kosten van Baraka, waarbij deze kosten een bedrag van € 250,- niet mogen overstijgen;

5.6. bepaalt dat Baraka, indien zij in strijd handelt met het onder 5.3, 5.4 of 5.5 bepaalde, een aan Cassina te betalen dwangsom verbeurt van € 1.500,- per overtreding en per dag dat deze overtreding voortduurt, met een maximum van € 30.000,-;

5.7. veroordeelt Baraka in de proceskosten, aan de zijde van Cassina tot op heden begroot op € 4.000,- exclusief BTW aan honorarium, € 85,44 aan exploitkosten en € 254,- aan griffiegeld;

5.8. verklaart dit vonnis tot zover uitvoerbaar bij voorraad,

5.9. stelt de termijn als bedoeld in artikel 1019i van het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering vast op zes maanden;

5.10. wijst het meer of anders gevorderde af.

Dit vonnis is, gewezen door mr. W. Tonkens - Gerke, voorzieningenrechter. bijgestaan door mr. C. Neve, griffier, en in het openbaar uitgesproken op 12 februari 2009.